

L'última batalla de Manuel Valls per la seva supervivència política

L'exprimer ministre, regidor fins fa un any a Barcelona, aspira a ser diputat dels francesos a l'exterior mentre els candidats de l'esquerra i d'una aliança basco-catalana confien en el vot de rebuig per impedir-l'hi

Manuel Valls, durant la campanya de les municipals del 2019. | Adrià Costa

Manuel Valls ha iniciat una nova aventura personal. Després d'abandonar la política catalana i renunciar a ser regidor de Barcelona, l'exprimer ministre francès ha tornat al seu país per trobar una reubicació política. Valls ha aconseguit la representació de **La República en Marxa**, el partit d'**Emmanuel Macron**, a les **eleccions legislatives** del 12 i el 19 de juny a l'Assemblea Nacional. Ja fa anys que Valls va a la recerca d'un destí que se li fa escàpol. Després d'acostar-se a la glòria com a primer ministre, la seva gestió controvertida el va desgastar entre l'electorat socialista i va ser derrotat a les primàries del seu partit. Enfrontat a Macron, amb qui va coincidir en el govern, va donar el salt a Catalunya per competir com a alcalde. Ara torna a trucar a la porta de l'alta política francesa, però per trobar-la oberta haurà de competir de valent.

La biografia de Valls és plena de **girs sorprenents**. Es va evidenciar en la seva campanya frustrada per ser alcalde de Barcelona, quan encara fumejava l'1-O i part de l'empresariat el va rebre amb entusiasme. Després, tot se'n va anar en orris i l'estiu passat **tornava a fer les maletes**, ara de retorn a París. Amb anterioritat, com a primer ministre va mantenir una relació crispada amb Macron -ministre d'Economia- quan tots dos aspiraven a l'Elisi. No li deu haver estat fàcil acostar-se al líder francès. Però va saber **aprofitar** la darrera campanya presidencial per mostrar el seu suport a la reelecció d'un president que, finalment, l'ha acollit en el si del seu

moviment, **La República en Marxa** (LREM).

A l'**Assemblea Nacional** hi ha onze circumscripcions destinades a diputats que representen els francesos a l'exterior. Sis d'aquests escons són europeus. Valls vol ubicar-se com a escó pels **francesos residents a l'estat espanyol, Portugal, Andorra i Mònaco**. Sobre el paper, té la plaça a l'abast. Macron va assolir una nítida victòria entre els francesos a l'exterior en les presidencials. Però l'exprimer ministre és un personatge **controvertit** i porta amb ell les polèmiques.

Dotze candidats competeixen per aquesta circumscripció. L'arribada de Valls, de moment, ja ha comportat un conflicte dins mateix del bloc macronià. **Stéphane Vojetta** que era el diputat de LREM en l'anterior legislatura, s'ha pres molt malament ser apartat per Valls i ha decidit concórrer a les eleccions. Així és que **els seguidors de Macron es dividiran**. Un fet que dona ànims al candidat de l'esquerra.

Renaud Le Berre és un professor d'Economia al **Liceu Francès de Barcelona**. Pertany a **Europa Ecologia**, però en aquesta elecció té al darrera l'aliança formada per totes les forces d'esquerra, l'anomenada **NUPES** (Nova Unió Popular, Ecologista i Social), on hi són també la **França Insubmissa** de **Jean-Luc Mélenchon**, el PSF i el PCF. Le Berre explica a **NacióDigital** que la figura de Valls, a qui "respecta", genera molt de "**rebuig**". El professor es mostra convençut de passar a la segona volta -"la unitat de totes les forces progressistes és un factor nou i decisiu", defensa- i una de les seves esperances és sumar tot el vot que no vol a Valls.

Le Berre subratlla que és de Bretanya i es mostra favorable a "**reconèixer les diferències culturals** que hi ha a França". Posa la seva confiança en els bastions progressistes de l'electorat de la circumscripció: "**Barcelona i Madrid són majoritàriament d'esquerres**, en comparació al vot dels francesos de Portugal, molts d'ells jubilats, i d'Andorra i Mònaco, més conservador".

A Valls li ha sortit també oposició sobiranista per part de la **candidatura Regions i Pobles Solidaris**, bastida en aquesta circumscripció sobre una aliança basco-catalana entre **EH Bildu i el partit nord-català Unitat Catalana**, i que té el suport d'**ERC i Junts**. La basca **Garbiñe Eraso** és la candidata a diputada i **Enric Balaguer** n'és el suplent. Des d'Andorra, on es troba de campanya, Balaguer assegura a **NacióDigital** que la seva opció té com a objectiu "lluitar **per una França menys jacobina** i per respecte a les identitats i les llengües" dels pobles. Esperen recollir vots de ciutadans francesos que viuen a Catalunya, al País Valencià i a les Illes.

"La defensa de les **llengües minoritzades** són el nostre pal de paller", afirma Balaguer. Sobre la presència de Valls en l'elecció, no amaga gens que la troba "**un incentiu**" per competir i mobilitzar els electors per barrar-li el pas. El membre d'Unitat Catalana afirma que si finalment no passen a la segona volta, donaran suport al candidat que, exclosa l'extrema dreta, pugui aturar Valls. L'elecció serà interessant.